

Arrest

nr. 148 274 van 22 juni 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, in eigen naam alsook in hun hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 23 januari 2014 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 12 december 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard en van de beslissingen van diezelfde gemachtigde van 12 december 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 maart 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 april 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat A. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 10 augustus 2011 dienen de verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Bij beslissing van 23 november 2011 wordt de aanvraag ontvankelijk verklaard.

1.3. Op 23 november 2013 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) om de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ongegrond te verklaren.

Deze beslissing wordt aan de verzoekers ter kennis gebracht op 24 december 2013 en zij is als volgt gemotiveerd:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 10.08.2011 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door:

R(...), D(...)

[...]

+ echtgenote:

K(...), A(...)

[...]

+ kind:

R(...), L(...)

[...]

Nationaliteit: Georgië (Rep.)

[...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 23.11.2011, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden(en):

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er worden medische elementen aangehaald voor R(...), D(...). De arts-adviseur evalueerde deze gegevens op 04.12.2013 (zie verslag in gesloten omslag in bijlage) en concludeerde dat de aangehaalde medische elementen niet weerhouden konden worden.

Derhalve dient de aanvraag ongegrond verklaard te worden.

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Het attest van immatriculatie dat werd afgegeven in het kader van de procedure op basis van genoemd artikel 9ter dient te worden ingetrokken. Gelieve betrokkene tevens af te voeren uit het Vreemdelingenregister omwille van "verlies van recht op verblijf".

Een eventuele onmogelijkheid tot reizen zal bij de uitvoering van een verwijdering onderzocht worden.”

Dit is de eerste bestreden beslissing.

1.4. Nog op 12 december 2013 beslist de gemachtigde tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten aan elk van de verzoekers. Het betreft de tweede en de derde bestreden beslissing.

De tweede bestreden beslissing, dit is het bevel om het grondgebied te verlaten getroffen ten aanzien van de eerste verzoeker, luidt als volgt:

“De heer

Naam + voornaam: R(...) D(...)

[...]

nationaliteit: Georgië

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen¹, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen 30 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten:

Betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum.”

De derde bestreden beslissing, dit is het bevel om het grondgebied te verlaten getroffen ten aanzien van de tweede verzoekster en het minderjarig kind van de verzoekers, luidt als volgt:

De mevrouw,

Naam + voornaam: K(...), A(...)

[...]

nationaliteit: Georgië

+ kind:

R(...), L(...)

[...]

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen¹, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen 30 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten:

Betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum.”

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat aan de onderhavige procedure geen kosten zijn verbonden en *a fortiori* niet kan worden ingegaan op de vraag van de verweerder om de kosten van het geding ten laste van de verzoekers te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste middel, gericht tegen de eerste bestreden beslissing, voeren de verzoekers de schending aan van de artikelen 9ter en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur en van artikel 4 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

3.1.1. De verzoekers verschaffen onder meer de volgende toelichtingen:

“DOORDAT verweerder stelt dat de aanvraag om machtiging tot verblijf, door verzoeker ingediend op 10 augustus 2011, ontvankelijk is doch ongegrond om reden dat het door verzoeker aangehaalde medisch probleem niet kan worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van art. 9ter van de Wet van 15/12/1980 daarbij verwijzend naar een evaluatie van de arts-adviseur dd. 4 december 2013 volgens dewelke er geen bedreiging voor het leven van verzoeker noch een kritieke gezondheidstoestand zou bestaan en waardoor de ziekte niet zou beantwoorden aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

TERWIJL verzoeker bij zijn aanvraag dd. 10 augustus 2011 en enkele navolgende actualisaties diverse medische verslagen had voorgelegd (m.n. dd. 1 augustus 2011, dd. 1 december 2011, dd. 2 maart 2012, dd. 7 juni 2012, dd. 10 september 2012, dd. 11 maart 2013, dd. 7 juni 2013 en dd. 6 september 2013 van dokter Verbiest en dd. 24 december 2010 en dd. 26 januari 2013 van dokter W. Van Paesschen) waaruit voldoende bleek dat hij wel degelijk lijdt aan enkele medische aandoeningen die van die aard zijn dat een terugkeer naar haar herkomstland wel degelijk een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit.

Uit de door de FOD Binnenlandse Zaken gegeven motivering blijkt niet dat verweerder in de bestreden beslissing van niet-gegrondheid van de aanvraag om machtiging van verblijf de diverse gegevens die beschikbaar zijn in verzoekers dossier op een zorgvuldige en redelijke manier in acht heeft genomen.

Door de aanvraag tot verblijfsmachtiging af te wijzen op grond van het feit dat uit de voorgelegde verslagen niet zou blijken dat verzoeker zou lijden aan een medische aandoening die levensbedreigend zou zijn, blijkt dat verweerder niet in alle objectiviteit alle concrete en individuele elementen die werden aangehaald in het verzoekschrift tot verblijfsmachtiging dd. 10 augustus 2011 en diverse navolgende actualisaties, zowel afzonderlijk alsook gemeenschappelijk, voldoende en op een redelijke wijze in overweging heeft genomen.

Ten eerste houdt de bestreden beslissing een schending in van de bepalingen van art. 9ter Vw. Dit artikel bepaalt het volgende :

[...]

De bestreden beslissing dd. 12 december 2013 is gebaseerd op het medisch advies dd. 4 december 2013 van arts-attaché L. L. waarin deze laatste gesteld heeft dat de aandoeningen van verzoeker niet levensbedreigend zouden zijn gezien de kritieke gezondheidstoestand of het zeer gevorderd stadium van de ziekte.

[...]

Nergens in de bepalingen van Artikel 9ter Vw. wordt een levensbedreigende aandoening vereist.

Artikel 9ter Vw. laat ook ziekten toe die (op termijn) een reëel risico kunnen inhouden voor het leven of de fysieke integriteit, bij gebrek aan adequate (beschikbare en toegankelijke^ behandeling in het herkomstland.

Artikel 9ter Vw zelf vereist geen levensbedreigende aandoening wegens de "kritieke" gezondheidstoestand of "zeer gevorderd stadium" van de ziekte.

Door voorop te stellen dat de aandoeningen van verzoeker 'levensbedreigend' zouden moeten zijn, heeft verweerder een voorwaarde toegevoegd aan artikel 9ter Vw, en miskent daardoor art. 9ter Vw.

Art. 9ter, §3, 4° Vw laat verweerder slechts toe om de zgn. 'medische filter' toe te passen rekening houdend met alle elementen van art. 9ter § 1, eerste lid Vw:

Artikel 9ter Vw beschermt zieken die (kennelijk) een reëel risico lopen voor het leven of de fysieke integriteit, of op een onmenselijke of vernederende behandeling, in het geval er geen adequate (beschikbare en toegankelijke) behandeling is in het land van herkomst of het buitenland waar betrokkene naar zou moeten terugkeren na afwijzing van de 9ter aanvraag.

Verweerder wijst in casu verzoekers aanvraag tot verblijfsmachtiging af alleen op basis van het eerste deel van deze definitie. mét bovendien een (veel te) strenge (en onwettige) invulling ervan ("bedreiging" voor het leven of "kritieke gezondheidstoestand").

Verweerder gaf daarbij geen (afdoende) motivering over het tweede en derde deel van de definitie van art. 9ter Vw : namelijk : of er geen van de genoemde risico's is in het geval dat verzoeker geen adequate behandeling meer zou krijgen na terugkeer.

Nergens in de bestreden beslissing is weergegeven of verweerder, hetzij de arts-attaché in concreto een onderzoek hebben gevoerd naar de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in verzoekers herkomstland.

Door dit onderzoek niet te voeren, worden de bepalingen van art. 9ter§1 Vw. ontegensprekelijk geschonden.

Nergens uit de lezing van het medisch advies van de arts-attaché dd. 4 december 2013 blijkt dat deze laatste een concreet onderzoek heeft verricht naar het al dan niet bestaan van een adequate, beschikbare en toegankelijke medische behandeling in verzoekers herkomstland in geval van een eventuele terugkeer bij een afwijzing van de aanvraag.

Zoals blijkt uit de diverse voorgelegde medische verslagen lijdt verzoeker wel degelijk aan een ernstige aandoening dewelke wel degelijk een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit.

(Zie o.a. navolgende medische verslagen dd. 1 augustus 2011, dd. 1 december 2011, dd. 2 maart 2012, dd. 7 juni 2012, dd. 10 september 2012, dd. 11 maart 2013, dd. 7 juni 2013, dd. 6 september 2013, dd. 24 december 2010 en dd. 26 januari 2013 van verzoekers behandelende artsen, toegevoegd bij het administratief dossier, en waaruit de ernst van de medische aandoeningen bleek waaraan verzoeker lijdt.)

Door te stellen dat 'Deze verschijnselen kaderen waarschijnlijk volledig binnen de alcoholverslaving van betrokkene en kunnen alleszins pas volledig uitgeklaard worden indien betrokkene volledig stopt met alcohol, tot dan is elke therapie nutteloos... ; geeft de arts-attaché blijk van onderschatting van de ernst van de medische aandoening van verzoeker en beperkt hij zich bovendien tot het louter tegenspreken van de inhoud van de voorgelegde medische verslagen van verzoekers arts.

Verweerder is in casu duidelijk onzorgvuldig te werk gegaan.

Het medisch advies dd. 4 december 2013 van de arts-attaché is in strijd met de voorhanden zijnde stukken in het administratief dossier.

Om die reden alleen dient de bestreden beslissing te worden vernietigd.

Ten tweede heeft de arts-attaché een foute analyse gemaakt van de voorhanden zijnde medische informatie.

De arts-attaché heeft de voorhanden zijn medische verslagen foutief geïnterpreteerd en heeft er de verkeerde conclusies uit getrokken.

De behandelende arts van verzoeker heeft het medisch advies van arts-attaché L. L. bestudeerd en dienaangaande de volgende opmerkingen gemaakt in een recent kritisch medisch verslag dd. 22 januari 2014 (Stuk 5)

"Graag had ik gereageerd op het schrijven van collega L. L(...) van 04 december 2013 met referentie 6457629.

Ik kan beamen dat deze patiënt een alcoholprobleem had en hij de medicatie niet zeer stikt innam. Dit alles was inderdaad zeer nadelig voor zijn epilepsie.

Dit alles neemt niet weg dat de diagnose van epilepsie gesteld is en dat deze aandoening bij niet behandelen letale gevolgen kan hebben.

Ik denk niet dat wij onze Belgische burgers anti-epileptische medicatie ontzeggen indien zij niet stikt de regels die de dokters hun opleggen respecteren. Dit gebeurt bij Mr. R(...) dus wel.

Hij heeft nagekeken welke medicatie in zijn land kon verkregen worden. Dit was enkel Lyrica en dit aan een onbetaalbare prijs. Daarbij blijken de medische zorgen in Georgië middeleeuws te zijn en ik vrees voor een fatale afloop bij deze patiënt. Er is trouwens geen sociale zekerheid zodat de medicatie, moeten die aanwezig zijn, onbetaalbaar is.

Daarnaast moet ik u melden dat hij uit vrije beweging opgenomen is geweest in het psychiatrisch ziekenhuis Sint-annendael te Diest van 6/11/13 tot 26/11/13 en hij sindsdien de alcoholverslaving onder controle is en de therapie nauwgezet wordt gevolgd.

Ik kan mij dus niet aansluiten bij de besluiten van collega L(...): de neurologische aandoening houdt wel degelijk een risico in voor het leven van deze patiënt en hij heeft ondertussen zijn verantwoordelijkheid genomen.

Op 20/01/2014 heb ik een bloedname gedaan voor een CDT bepaling ter controle van zijn alcoholgebruik. De resultaten hiervan zijn heden niet in mijn bezit. " (Stuk 5)

In dit kritisch medisch verslag heeft de behandelende arts aangetoond dat het advies van arts-attaché L(...) L(...) fouten bevat en dat deze laatste verkeerde, minstens voorbarige conclusies heeft getrokken uit de medische verslagen van verzoekers behandelende artsen dewelke in tegenstrijd zijn met hetgeen de behandelende artsen hadden geschreven.

Het medisch advies dd. 4 december 2013 van de arts-attaché is in strijd met de voorhanden zijnde stukken in het administratief dossier indien deze laatste voorhoudt dat de aandoening niet 'levensbedreigend' zou zijn 'gezien de kritieke gezondheidstoestand of het zeer vergevorderd stadium van de ziekte'.

Uit de lezing van het advies van de arts-attaché dd. 4 december 2013 blijkt alleszins met dat deze laatste een grondig onderzoek heeft gevoerd van alle verzoekers artsen aangehaalde medische argumenten, wel integendeel.

In tegenstelling tot het besluit van de ambtenaar-geneesheer blijkt uit de voorgelegde medische verslagen dat de medische aandoeningen waaraan verzoeker lijdt wel degelijk ernstig zijn en dat een terugkeer naar het herkomstland voor verzoeker in de huidige omstandigheden niet mogelijk is.

Deze gegevens zouden redelijkerwijze moeten kunnen volstaan.

Uit de door verzoeker voorgelegde medische verslagen bleek dat de medische aandoeningen waaraan hij lijdt van die aard zijn dat een verdere medische opvolging in België noodzakelijk is.

De bestreden beslissing dd. 12 december 2013 dewelke gebaseerd is op een foutief medisch advies, houdt ontegensprekelijk een schending in van de motiveringsplichting.

Ten derde schendt verweerder de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verweerder had de mogelijkheid om verzoeker aan een medisch onderzoek te onderwerpen doch heeft ten onrechte nagelaten om dit te doen.

Een medisch onderzoek had ongetwijfeld een ander licht geworpen op de zaak.

Door verzoeker niet aan een medisch onderzoek te onderwerpen, doch zich te beperken tot het advies van de ambtenaar-geneesheer, dat foutief, minstens voorbarig was, schendt verweerder de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel.

Gezien het advies van de arts-attaché enerzijds en anderzijds de medische verslagen van verzoekers artsen tot tegenstrijdige conclusies komen, was het noodzakelijk om verzoeker minstens aan een medisch onderzoek te onderwerpen.

Door dit niet te doen, doch zich te beperken tot een verwijzing naar het voorbarige en foutieve advies van de ambtenaar geneesheer, heeft verweerder op kennelijk onredelijke wijze besloten om de aanvraag op grond van artikel 9ter Vw. ongegrond te verklaren.

Indien de arts-attaché tot een andersluidende conclusie wilde komen, had hij bij verzoeker of zijn artsen specifieke informatie kunnen opvragen aangaande de mogelijkheid van verzoeker om te reizen naar Georgië ; gelet op zijn medische toestand, en aangaande het causaal verband tussen beide; of verzoeker onderwerpen aan een medisch onderzoek om zijn actuele medische toestand en de mogelijkheid om te kunnen reizen naar het herkomstland te achterhalen alsook het causaal verband tussen beide, wat in casu ten onrechte met is gebeurd.

[...]

De arts-attaché heeft op voorbarige en onterechte wijze de door verzoeker voorgelegde verslagen tegengesproken.

Het is duidelijk dat de aangevochten beslissing foutief is en onafdoende gemotiveerd en dat zij een schending uitmaakt van de motiveringsplicht zoals bepaald in de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel.

Tegelijk schendt de bestreden beslissing artikel 62 Vw. en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29/07/1991.

Overeenkomstig artikel 62 van de Vreemdelingenwet moeten alle administratieve beslissingen met redenen omkleed worden.

Artikelen 2 en 3 van de Wet van 29/07/1991 voorzien dat de bestuurshandelingen, onder haar toepassingsgebied vallend, uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en de feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende moet zijn.

De motivering moet correct zijn en afdoende, en de omvang van de motivering moet aangepast zijn aan het belang van de beslissing.

De motivering is niet afdoende als het gaat om :

Vage, duistere of niet terzake dienende uitleg, onduidelijke, onnauwkeurige, ongeldige of niet plausibele motiveringen, stereotiepe, geijkte of gestandaardiseerde motiveringen (Van Heule D., De motiveringsplicht en vreemdelingenwet, TVVR 1993,67 ev.).”

3.1.2. De verweerder repliceert in de nota met opmerkingen als volgt:

“Verzoekers stellen een schending voor van de artikelen 9ter en 62 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel van artikel 4 KB van 17 mei 2007.

Zij verwijzen naar alle attesten die zij hebben voorgelegd en menen dat daaruit blijkt dat verzoeker lijdt aan een medische aandoening die van die aard is dat een terugkeer naar hun herkomstland een risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit. Uit de beslissing zou niet blijken dat alle gegevens op redelijke wijze in acht zouden zijn genomen. De arts—attaché zou onvoldoende juridisch onderlegd zijn om een correcte juridisch-technische uitspraak te formuleren en om het EVRM te interpreteren. De rechtspraak van het' EHRM zou op een verkeerde en te enge wijze geïnterpreteerd zijn. Er zou op verkeerde wijze de voorwaarde van een levensbedreigende ziekte gesteld zijn. Verzoekers verwijten de

verwerende partij geen onderzoek te hebben gevoerd naar de mogelijkheden en toegankelijkheid van de behandeling in het herkomstland. Zij geven aan dat de behandelde arts het medische advies van de ambtenaar-geneesheer heeft bestudeerd en dienaangaande opmerkingen hebben geformuleerd in een recent kritisch medisch verslag van 22 januari 2014, waarin hij zou hebben aangetoond dat het advies fouten bevat. Hij meent dat de ambtenaar-geneesheer hem aan een onderzoek diende te onderwerpen.

De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat naar luid van artikel 9ter, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet een machtiging tot verblijf bij de minister of zijn gemachtigde kan worden aangevraagd door " (d)e in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft".

De ambtenaar-geneesheer stelde d.d. 4 december 2013 een advies op dat onder meer luidt als volgt:

" (...)

- Verwijzend naar de medische attesten d.d. 01.08.2011, (...) van de hand van dr. D. Verbiest waaruit blijkt dat betrokkene lijdt aan epilepsie en psychosen kaderend in PTSS. Er is eveneens sprake van ethylisme en suicidaliteit.

- Verwijzend naar de medische attesten d.d. 24.12.2010 en 26.01.2013 van de hand van prof. Dr. W Van Paesschen, neuroloog, in wiens verslag betrokkene verklaart nog steeds epilepsieaanvallen te hebben. Er blijkt ook een slechte therapietrouw betreffende zijn anti-epileptische medicatie Betrokkene heeft een alcoholverslaving.

(...)

Uit het medisch dossier blijkt dat de beschreven neurologische en psychische manifestaties geen reëel risico inhouden voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene. Deze verschijnselen kaderen waarschijnlijk volledig binnen de alcoholverslaving van betrokkene en kunnen alleszins pas volledig uitgeklaard worden indien betrokkene volledig stopt met alcohol, tot dan is elke therapie nutteloos. Onnodig te zeggen dat hij in deze zelf een verpletterende verantwoordelijkheid heeft. Er bestaat dus actueel geen risico op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst. (...)"

Uit het voorliggende advies blijkt duidelijk dat de twee voorwaarden zoals bepaald in artikel 9ter van de vreemdelingenwet werden onderzocht. Enerzijds stelt de ambtenaar-geneesheer dat de aandoeningen zoals beschreven in de medische attesten en waarbij hij preciseerd dat het gaat epilepsie, psychosen, PTSS en alcoholverslaving geen reëel risico inhouden voor het leven en de fysieke integriteit en anderzijds beoordeelt de ambtenaar-geneesheer het actueel risico op een onmenselijke en vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst.

Hierbij stipt de ambtenaar-geneesheer aan dat de beschreven neurologische en psychische manifestaties geen reëel risico inhouden voor het leven of de fysieke integriteit en de verschijnselen waarschijnlijk volledig kaderen binnen de alcoholverslaving van verzoeker. De ambtenaar-geneesheer wijst tevens op de verantwoordelijkheid die aanwezig is in hoofd van verzoeker.

Dat een zekere graad van ernst is vereist voor de toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet blijkt duidelijk uit het feit dat die bepaling is gesteund op de begrippen "reëel risico voor het leven of fysieke integriteit" en "reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling".

Bovendien komt het aan de ambtenaar-geneesheer als enige toe die beoordeling te maken en is het loutere feit dat verzoekers het niet eens zijn met het advies niet van die aard de wel onderbouwde bevindingen van de ambtenaar-geneesheer te ondergraven.

Immers, artikel 9ter §1, laatste alinea luidt als volgt:

[...]

Waar verzoekers wijzen op een tegenexpertise kan deze niet worden aangenomen zoals supra bepaald, de vreemdelingenwet voorzien in de uitsluitende taak van de ambtenaar-geneesheer om de medische getuigschriften te analyseren.

Uit artikel 9ter van de vreemdelingenwet vloeit er geen enkele verplichting voort in hoofde van de ambtenaar-geneesheer om de aanvrager aan een bijkomend onderzoek toe onderwerpen of om bijkomende informatie in te winnen. Het komt daarentegen aan verzoekers zelf toe om hun aanvraag voldoende te staven. De ambtenaar-geneesheer oordeelde dat de door de verzoekers overgemaakte standaard medische getuigschriften voldoende waren om zijn advies op te stellen. Met hun betoog maken verzoekers geen schending aannemelijk van de door hun opgeworpen beginselen van behoorlijk bestuur.

Dienaangaande kan verwezen worden naar arrest nr. 91.681 van 19 november 2012 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat onder meer luidt als volgt:

"Het is aan de ambtenaar-geneesheer aldus toegestaan om zich voor zijn advies louter te baseren op de neergelegde medische attesten zonder de vreemdeling zelf te onderzoeken indien hij de mening is toegedaan dat hij ook zonder een eigen onderzoek een onderbouwd advies kan geven. Het behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de ambtenaar-geneesheer om te oordelen of hij de voorgelegde attesten voldoende acht om een advies te kunnen verstrekken nopens het in artikel 9ter, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet vermelde risico. De ambtenaar-geneesheer is dan ook niet verplicht om in zijn advies te motiveren waarom hij het niet nodig acht de vreemdeling aan een verder onderzoek te onderwerpen."

Verzoekers tonen niet aan dat de ambtenaar-geneesheer een foutieve of kennelijk onredelijke beoordeling heeft gemaakt van het in het eerste lid van artikel 9ter van de vreemdelingenwet vermelde risico, de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

Er kan niet dienstig op absolute wijze worden aangevoerd dat het reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of verblijf, niet zou kunnen worden beoordeeld zonder de behandelingsmogelijkheden in het land van herkomst of verblijf na te gaan. Niet elke voorkomende ziekte die niet behandeld wordt stelt een individu bloot aan een mensonterende behandeling. In zijn advies maakt de ambtenaar-geneesheer in de regel duidelijk waarom het onderzoek naar de behandelingsmogelijkheden niet wordt gevoerd. Een lezing van het advies leert dat de ambtenaar-geneesheer elk door de verzoekers overgemaakte attest afzonderlijk heeft geanalyseerd.

Dienaangaande kan verwezen worden naar arrest nr. 91.681 van 19 november 2012 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat onder meer luidt als volgt:

"Het is aan de ambtenaar-geneesheer aldus toegestaan om zich voor zijn advies louter te baseren op de neergelegde medische attesten zonder de vreemdeling zelf te... onderzoeken indien hij de mening is toegedaan dat hij ook zonder een eigen onderzoek een onderbouwd advies kan geven. Het behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de ambtenaar-geneesheer om te oordelen of hij de voorgelegde attesten voldoende acht om een advies te kunnen verstrekken nopens het in artikel 9ter, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet vermelde risico. De ambtenaar-geneesheer is dan ook niet verplicht om in zijn advies te motiveren waarom hij het niet nodig acht de vreemdeling aan een verder onderzoek te onderwerpen."

Het feit dat - naast de uiteenzetting van de feitelijke determinerende motieven - uitdrukkelijk wordt verwezen naar de criteria die het Europees Hof voor de Rechten van de Mens zelf herhaaldelijk, hoewel niet als absoluut, doch als bepalend aanduidde, kan gelet op het belang dat de wetgever overeenkomstig de voorbereidende werken hecht aan de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens terzake, niet op zich tot een onwettige motivering leiden.

Uit de voorbereidende werken en uit de bewoordingen van artikel 9ter van de vreemdelingenwet blijkt dat de artikelen 9ter en 48/4 van diezelfde wet samen de omzetting in Belgisch recht vormen van artikel 15 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004. Inzake de subsidiaire bescherming, conform artikel 2 e) en artikel 15 van de richtlijn 2004/83/EG stelt de wetgever in de Memorie van Toelichting dat "de term «reëel risico» (...) hier gebruikt naar analogie van de maatstaf die het Europees Hof voor de Rechten van de Mens hanteert bij beoordeling van schendingen van artikel 3 EVRM." (Parl. St., Kamer 2005-2006, DOC 51-2478/001, p. 85.) (zie artikelsgewijze bespreking in de Memorie van Toelichting van artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, waarbij artikel 9ter werd ingevoerd in de vreemdelingenwet)

Verzoekers kunnen derhalve niet zonder meer stellen dat artikel 3 EVRM niet ter zake doet en dat er door vermelding te maken van artikel 3 EVRM een voorwaarde zou zijn toegevoegd aan de wet. Het laat evenmin toe te besluiten dat de verwerende partij geen oog zou hebben voor de concrete omstandigheden van de zaak en dat de individuele elementen eigen aan verzoekers dossier onwettig of onzorgvuldig zouden zijn beoordeeld. Zoals reeds supra benadrukt werd in casu vastgesteld dat er niet voldaan is aan de voorwaarden zoals voorzien in artikel 9ter §1 van de vreemdelingenwet.

De middelen zijn niet ernstig.”

3.1.3. De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 14 juli 2008, nr. 185.388; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 5 december 2011, nr. 216.669).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het deugdelijk karakter van de motivering en het zorgvuldigheid in de feitenvinding moeten worden beoordeeld in het licht van de op de kwestieuze beslissing toepasselijke wetsbepalingen. Het onderzoek naar de motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht vergt *in casu* dan ook onderzoek van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Artikel 9ter, §1 van de Vreemdelingenwet, zoals van toepassing op datum van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.”

Uit het bepaalde in artikel 9ter, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet volgt dat een aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen van toepassing is op twee onderscheiden gevallen, met name:

- (1) een ziekte die een reëel risico is voor het leven of de fysieke integriteit van de patiënt, of
- (2) een ziekte die een reëel risico inhoudt op onmenselijke en vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling beschikbaar is in het land van herkomst.

Uit artikel 9ter, §1, vijfde lid van de Vreemdelingenwet volgt dat de beoordeling van de beide in artikel 9ter, §1 vermelde risico's toekomt aan de ambtenaar-geneesheer die door de minister c.q. staatssecretaris is aangesteld.

3.1.4. Uit het betoog ter ondersteuning van het middel blijkt dat de verzoekers zich richten tegen het advies dat de ambtenaar-geneesheer op 4 december 2013 uitbracht in het kader van de onderliggende aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Dit advies, dat zich in het administratief dossier bevindt, is als volgt gemotiveerd:

*“Geachte heer,
R(...), D(...)
[...]*

Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van zijn aan vraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 10.08.2011.

Verwijzend naar uw vraag voor advies kan ik u meedelen:

* Verwijzend naar de medische attesten d.d. 01.08.2011, 01.12.2011, 02.03.2012, 07.06.2012, 10.09.2012, 11.03.2013, 07.06.2013 en 06.09.2013 van de hand van dr. D. V(...) waaruit blijkt dat betrokkene lijdt aan epilepsie en psychosen kaderend in PTSS. Er is eveneens sprake van ethylisme en suïcidaliteit.

* Verwijzend naar de medische attesten d.d. 24.12.2010 en 26.01.2013 van de hand van prof. dr. W Van P(...), neuroloog, in wiens verslag betrokkene verklaart nog steeds epilepsie-aanvallen te hebben. Er blijkt ook een slechte therapietrouw betreffende zijn anti-epileptische medicatie. Betrokkene heeft een alcoholverslaving.

Dit medisch dossier laat niet toe het bestaan vast te stellen van een graad van ernst zoals vereist door artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, zoals geïnterpreteerd door het Europees Hof van de Rechten van de Mens dat een aandoening eist die levensbedreigend is gezien de kritieke gezondheidstoestand of het zeer vergevorderd stadium van de ziekte. (EHRM 27 mei 2008, Grote Kamer, nr. 26566/05, N v. United Kingdom; EHRM 2 mei 1997, nr. 30240/96, D. v. United Kingdom.)

Uit het medisch dossier blijkt dat de beschreven neurologische en psychische manifestaties geen reëel risico inhouden voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene. Deze verschijnselen kaderen waarschijnlijk volledig binnen de alcoholverslaving van betrokkene en kunnen alleszins pas volledig uitgeklaard worden indien betrokkene volledig stopt met alcohol, tot dan is elke therapie nutteloos. Onnodig te zeggen dat hij in deze zelf een verpletterende verantwoordelijkheid heeft. Er bestaat dus actueel geen risico op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst.

Ik stel bijgevolg vast dat er geen sprake is van een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid van Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van genoemd Artikel.”

Aldus blijkt dat de ambtenaar-geneesheer zich in zijn advies heeft uitgesproken met betrekking tot de beide toepassingsgevallen van artikel 9ter, §1 van de Vreemdelingenwet. De ambtenaar-geneesheer motiveert met name in eerste instantie dat de beschreven neurologische en psychische manifestaties geen reëel risico inhouden voor het leven of de fysieke integriteit van de eerste verzoeker en in tweede instantie stelt hij dat er actueel geen risico is op een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van voornoemd artikel 9ter, §1, eerste lid omdat elke therapie nutteloos is totdat de eerste verzoeker volledig stopt met alcohol.

Dit medisch advies, waarnaar wordt verwezen in de eerste bestreden beslissing en dat onder gesloten omslag samen met de beslissing aan de verzoekers werd overhandigd, dient te worden geacht integraal deel uit te maken van de motivering van de eerste bestreden beslissing. In het licht van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht dient dan ook te worden nagegaan of er voldoende feitelijke gronden bestaan voor de vaststellingen van de ambtenaar-geneesheer en of er op grond van zijn vaststellingen al dan niet in redelijkheid kon worden besloten dat er geen sprake is van een ziekte zoals voorzien in artikel 9ter, § 1, van de Vreemdelingenwet.

3.1.5. Het is in het kader van het onderzoek naar het tweede toepassingsgeval van artikel 9ter, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet dat de verzoekers aanvoeren dat de ambtenaar-geneesheer blijkt geeft van een onderschatting van de ernst van verzoekers medische aandoening en dat hij zich beperkt tot het louter tegenspreken van de inhoud van de in het verzoekschrift genoemde medische verslagen van de behandelende artsen waar in het advies wordt gesteld dat de verschijnselen “*waarschijnlijk volledig kaderen binnen de alcoholverslaving van betrokkene en [dat zij] alleszins pas volledig uitgeklaard kunnen worden indien betrokkene volledig stopt met alcohol, tot dan is elke therapie nutteloos*”. De verzoekers wijzen er op dat de voorgelegde medische verslagen benadrukken dat de medische aandoeningen in kwestie van die aard zijn dat een verdere medische opvolging (in België) noodzakelijk is.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de ambtenaar-geneesheer de volgende medische attesten in rekening heeft genomen:

- standaard medische getuigschriften d.d. 01.08.2011, 01.12.2011, 02.03.2012, 07.06.2012, 10.09.2012, 11.03.2013, 07.06.2013 en 06.09.2013 van de hand van dr. D. V(...)
- medische verslagen d.d. 24.12.2010 en 26.01.2013 van de hand van prof. dr. W Van P(...), neuroloog

Samen met de verzoekers stelt de Raad vast dat in deze medische attesten inderdaad de ernst van de aandoeningen en de noodzaak aan behandeling wordt onderstreept. Zo stelt het standaard medisch getuigschrift d.d. 11 maart 2013 de volgende diagnoses (rubriek B): “*patiënt met recidiverende grand mal epilepsie waarvoor opvolging in gasthuisberg. Goede controle onder huidige therapie, opvolging door psychiater – opname in de nabije toekomst.*” Het meest recente standaard medisch getuigschrift d.d. 6 september 2013 vermeldt de volgende diagnoses: “*Grand mal epilepsie – momenteel geen aanvallen gehad, Déja vu en absences nog frekwent [moelijk leesbaar], psychiatrische problematiek*”. Ook de verslagen van de neuroloog maken melding van epilepsie (grand mal – déjà vu – absences). De standaard medisch getuigschriften van maart 2013 en september 2013 vermelden voorts de volgende behandelingen en interventies (rubriek C): medicatie: Keppra 500 mg, Remergon 15 mg, Seroquel 200 mg, Lyrica 150 mg, Cymbalta 30 mg en Diazepam 5mg, interventies: opvolging consultatie epilepsie en neurologie, hospitalisatie psychiatrie opname gepland te Diest. De voorziene behandelingsduur wordt recent beoordeeld als minstens 1 jaar, terwijl bij de gevolgen en de mogelijke complicaties bij stopzetting van de behandeling wordt vermeld (rubriek C) “*(ernstig) gevaar voor status epilepticus met mogelijks dodelijke gevolgen*”. Onder rubriek F wordt in de voornoemde standaard medische getuigschriften gewezen op het feit dat (continu) medische toezicht noodzakelijk blijft en dat de suïcidedreiging aanwezig blijft.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de in het kader van de aanvraag voorgelegde medische getuigschriften, hoewel hierin wel gewag wordt gemaakt van een alcoholverslaving of -misbruik doch dit onder meer gelet op inhoud van de standaard medische getuigschrift en de verslagen van de neuroloog eerder in die zin dat deze verslaving een risicofactor uitmaakt m.b.t. tot de epilepsie, geen enkele grondslag bieden voor de vaststelling in het advies van de ambtenaar-geneesheer dat elke therapie met betrekking tot de beschreven neurologische en psychiatrische manifestaties nutteloos is totdat de verzoeker stopt met alcohol.

Hoewel het de ambtenaar-geneesheer die de verweerder adviseerde uiteraard vrij staat om niet akkoord te gaan met het standpunt dat werd ingenomen door de behandelende artsen in de door de aanvrager voorgelegde medisch getuigschriften en verslagen en artikel 9ter, § 1, vijfde lid van de Vreemdelingenwet slechts in de mogelijkheid doch niet in een verplichting voorziet dat de ambtenaar-geneesheer de vreemdeling onderzoekt of een bijkomend advies inwint van deskundigen (cf. ook Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2478/001, 35), dient in elk geval te worden opgemerkt dat de ambtenaar-geneesheer gehouden is om de voorgelegde medische elementen op een zorgvuldige wijze af te

toetsen aan de beide risico's vermeld in artikel 9ter, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Het is de ambtenaar-geneesheer aldus toegestaan om zich voor zijn advies louter te baseren op de door de aanvrager neergelegde medische attesten zonder een eigen medisch onderzoek te voeren of zonder een bijkomend advies van een deskundige te vragen indien hij de mening is toegedaan dat hij ook zonder dergelijk advies een onderbouwd advies kan geven, doch de beoordelingsvrijheid van de ambtenaar-geneesheer impliceert niet dat diens vaststellingen steeds volstaan als motieven voor een beslissing tot de ongegrondheid van de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Het gegeven dat de ambtenaar-geneesheer een arts is, impliceert niet dat er op hem bij het verlenen van zijn advies conform artikel 9ter, § 1, vijfde lid van de Vreemdelingenwet, geen of een verminderde motiveringsplicht zou rusten.

In casu stelt de Raad vast dat de ambtenaar-geneesheer de voorgelegde medische gegevens miskent waar hij stelt dat elke therapie nutteloos is zolang de eerste verzoeker zijn alcoholmisbruik niet indijkt. In tegendeel blijkt uit de bijgebrachte medische gegevens dat de epilepsie en ook de psychiatrische problematiek continu medisch toezicht vereisen en met verscheidene vormen van medicatie en een geplande hospitalisatie dienen te worden behandeld en dat er bij stopzetting van de behandeling (ongeacht het alcoholgebruik) een groot gevaar is op een status epilepticus die letaal kan zijn. Het gebrek aan een zorgvuldige feitenvinding is *in casu* des te aakter nu de ambtenaar-geneesheer zich voor zijn oordeel baseert op de loutere stellingname, die met geen enkel concreet gegeven in het administratief dossier wordt ondersteund of verduidelijkt en die evenmin kan blijken uit de voor advies overgemaakte medische stukken, dat de beschreven neurologische en psychische manifestaties “*waarschijnlijk volledig*” kaderen binnen de alcoholverslaving van de eerste verzoeker. De Raad benadrukt dat de ambtenaar-geneesheer toekomt een concreet onderzoek te voeren overeenkomstig artikel 9ter, §1, vijfde lid van de Vreemdelingenwet. Dergelijke niet onderbouwde en al te hypothetische veronderstellingen horen daar niet in thuis en getuigen van een manifest gebrekkige feitenvinding.

3.1.6. Zoals de verweerder in de nota met opmerkingen terecht aangeeft, beschikt de ambtenaar-geneesheer bij het beoordelen van de in artikel 9ter, § 1, van de Vreemdelingenwet genoemde risico's over een ruime beoordelingsbevoegdheid en kan de Raad deze beoordeling niet overdoen. De Raad moet echter wel in staat worden gesteld om na te gaan op welke gronden de ambtenaar-geneesheer zich gebaseerd heeft om te besluiten dat er geen sprake is van een ziekte zoals voorzien in artikel 9ter, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet. *In casu* moet uit het advies van deze ambtenaar-geneesheer of minstens uit de stukken van het administratief dossier blijken waarom de door de behandelde artsen noodzakelijk geachte behandeling, als nutteloos wordt beoordeeld. Te dezen houdt de ambtenaar-geneesheer er een andersluidende beoordeling op na met betrekking tot de noodzaak aan behandeling van de neurologische en psychiatrische problematiek van de eerste verzoeker. De ambtenaar-geneesheer kan uiteraard in het kader van zijn advies de voorgehouden noodzakelijke behandelingen evalueren op grond van bepaalde objectieve en verifieerbare vaststellingen, doch deze liggen in dit geval niet voor.

De ambtenaar-geneesheer kon dan ook niet, zonder bijkomende motivering of bijkomende vaststellingen, oordelen dat elke behandeling met betrekking tot de aandoeningen waaraan de eerste verzoeker lijdt en die geattesteerd zijn in de voorgelegde medische stukken, nutteloos is. Tevens dient te worden vastgesteld dat de ambtenaar-geneesheer, bij zijn beoordeling van het al dan niet voorhanden zijn van een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling voorhanden is in het land van herkomst, onvoldoende rekening heeft gehouden met alle feitelijke gegevens zoals deze voorlagen, zodat niet kan worden vastgesteld dat het tweede toepassingsgeval van artikel 9ter, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet deugdelijk werd onderzocht.

Aangezien de eerste bestreden beslissing op decisieve wijze op het voornoemde advies van de ambtenaar-geneesheer van 4 december 2013 steunt, dient een schending van de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht te worden vastgesteld.

Het verweer in de nota met opmerkingen doet aan deze vaststelling geen afbreuk. De rechtspraak waarnaar de verweerder verwijst is niet bindend en bovendien blijkt niet dat de feiten die tot de geciteerde arresten hebben geleid, een dermate graad van gelijkenis vertonen met de thans voorliggende feiten derwijze dat eenzelfde uitspraak zich zou opdringen.

3.1.7. Het middel is in de aangegeven mate gegrond. Deze vaststelling leidt in de eerste plaats tot de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing.

3.2. Aangezien de beslissing die handelt over de ongegrondheid van de aanvraag van de verzoekers om verblijfsmachtiging om medische redenen wordt vernietigd en dus geacht wordt nooit te hebben bestaan, vallen de verzoekers terug op een op 23 november 2013 ontvankelijk verklaarde aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg beschikken de verzoekers opnieuw over een verblijfsgrond in afwachting van een beslissing ten gronde over hun aanvraag en hebben zij op grond van artikel 7, tweede lid van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de Vreemdelingenwet met name recht op een attest van immatriculatie. De eerste bestreden beslissing vermeldt overigens uitdrukkelijk dat *“Het attest van immatriculatie dat werd afgegeven in het kader van de procedure op basis van genoemd artikel 9ter dient te worden ingetrokken”*.

Gelet op de vernietiging van de eerste bestreden beslissing kunnen de verzoekers derhalve niet het voorwerp uitmaken van de getroffen bevelen om het grondgebied te verlaten.

Bijgevolg acht de Raad het passend om de huidige tweede en derde bestreden beslissing, dit zijn de bevelen om het grondgebied te verlaten die op 12 december 2013 werden getroffen in navolging van de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ongegrond werd verklaard, voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer en dus voor de rechtszekerheid uit het rechtsverkeer te verwijderen via een vernietiging.

4. Korte debatten

De verzoekers hebben een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 12 december 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard en de beide beslissingen van diezelfde gemachtigde van 12 december 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, worden vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig juni tweeduizend vijftien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

C. DE GROOTE